Lietas Nr. 11320010614
Lietas arhīva Nr. K25-0117-14

SPRIEDUMS
Latvijas Republikas vārdā

Preiļos 2014.gada 22.oktobrī

Preiļu rajona tiesa
šādā sastāvā tiesas sēdes priekšsēdētāja A.Stikāne,
ar sekretāri A.Vilcāni,
piedaloties prokurorei I.Petrovai,
izskatīja atklātā tiesas sēdē krimināllietu
/pers. B/ personas kods /personas kods/, apsūdzībā par noziedzīga nodarījuma izdarīšanu, kas paredzēts Krimināllikuma 109.panta pirmajā daļā.
Novērtējusi lietā gūtos pierādījumus, tiesa

k o n s t a t ē j a

/pers. B/ veica patvaļīgu koku ciršanu svešā mežā.

2013.gada 19.septembrī /pers. B/ ar nolūku veikt patvaļīgu koku ciršanu, ieradās /pers. C/ piederošajā mežā (kadastra numurs /numurs A/), kas atrodas Vārkavas novada Vārkavas pagasta /pers. D/ /Nosaukums A/, un, pārkāpjot 2000.gada 24.februāra likuma „Meža likums" 12.panta pirmās daļas, kur noteikts, ka koku ciršanas uzsākšanai meža zemē nepieciešams apliecinājums, prasības un šī paša likuma 14. panta, kurā noteikts, ka koku ciršana, pārkāpjot šajā likumā noteikto kārtību, uzskatāma par patvaļīgu koku ciršanu, prasības, nelikumīgi meža 1.kvartāla 1.nogabalā 0,03ha hektāru platībā nocirta 32 kaltušas egles un 3 kaltušas priedes, iegūstot ne mazāk kā 14,7m^3 koksnes.

Tādā veidā /pers. B/ izdarīja mazāk smagu noziegumu, kas paredzēts Krimināllikuma 109.panta pirmajā daļā.

Tiesas sēdē apsūdzētais /pers. B/ noziedzīga nodarījuma izdarīšanā, kas paredzēts Krimināllikuma 109.panta pirmajā daļā, savu vainu atzina pilnīgi, atzina pieteikto kaitējuma kompensāciju 350 *euro* apmērā un pieteica lūgumu par pierādījumu pārbaudes neizdarīšanu, kam piekrita prokurore un cietušā pārstāvis /pers. E/, un tā kā lietas materiālu pārbaudes rezultātā tiesa ir guvusi pārliecību, ka tie apstiprina apsūdzētā /pers. B/ vainu viņam celtajā apsūdzībā, un tiesai nav šaubu par apsūdzētā vainu un noziedzīgā nodarījuma kvalifikāciju, tāpēc tiesa saskaņā ar Kriminālprocesa likuma 499.pantu nolēma neizdarīt pierādījumu pārbaudi tiesas izmeklēšanā.

Apsūdzētā /pers. B/ vaina izdarītajā noziedzīgajā nodarījumā, kas paredzēts Krimināllikuma 109.panta pirmajā daļā, ir pierādīta ar lietā esošajiem pierādījumiem, un tāpēc saskaņā ar Kriminālprocesa likuma 527.panta trešo daļu, pierādījumu analīze un to uzskaitījums spriedumā nav nepieciešami.

Nosakot soda veidu apsūdzētajam /pers. B/, tiesa ņem vērā izdarītā noziedzīgā nodarījuma raksturu un radīto kaitējumu, kā arī apsūdzētā personību.

Nosakot soda mēru apsūdzētajam /pers. B/, tiesa ņem vērā, viņa atbildību mīkstinošos un pastiprinošos apstākļus.

Apsūdzētā /pers. B/ personību raksturojošie dati- agrāk nav sodīts, ir bijis vairākas reizes saukts pie administratīvās atbildības, bezdarbnieks, apgādībā mātes māsa.

Saskaņā ar Krimināllikuma 47.panta otro daļu kā atbildību mīkstinošu apstākli tiesa /pers. B/, atzīst savas vainas pilnīgu atzīšanu un izdarītā nožēlošanu.

Saskaņā ar Krimināllikuma 48.pantu tiesa /pers. B/ atbildību pastiprinošus apstākļus nekonstatē.

Ņemot vērā /pers. B/ izdarītā noziedzīgā nodarījumu raksturu, ka izdarīts mazāk smags noziegums, kas ir tīšs noziedzīgs nodarījums pret dabas vidi, viņa atbildību mīkstinošo apstākli un, ka nav viņa atbildību pastiprinošo apstākļu, ka viņš sadarbojās ar kriminālprocesa veikšanai pilnvarotajām amatpersonām vienkāršākā procesa veida izvēlē, tas ir, neveicot pierādījumu pārbaudi tiesas izmeklēšanā, un, lai saskaņā ar Krimināllikuma 35.pantu sasniegtu soda mērķi- aizsargāt sabiedrības drošību, atjaunot taisnīgumu, sodīt vainīgo personu par izdarīto noziedzīgo nodarījumu, resocializēt sodīto personu un panākt, lai notiesātais un citas personas pildītu likumus un atturētos no noziedzīgu nodarījumu izdarīšanas, tiesa atzīst, ka apsūdzētais /pers. B/ ir sodāms ar sodu, kas nav saistīts ar izolāciju no sabiedrības, ar piespiedu darbu, ņemot vērā, ka apsūdzētais ir darba spējīgā vecumā, viņa veselības stāvoklis ir tāds, kas ļauj strādāt sabiedrības labā, un tas arī ir reāli izciešams sods, kas sniedz konkrētu labumu sabiedrībai.

Noteikt naudas sodu nav pamata, jo šāda soda izpilde būtu apgrūtināta sakarā ar /pers. B/ materiālo stāvokli, jo viņš ir bezdarbnieks.

Cietušā pārstāvis /pers. E/ bija pieteicis kaitējuma kompensāciju 1263,44 *euro*, ko veido materiālā kaitējuma kompensācija 836,58 *euro* un morālā kaitējuma kompensācija 400 *euro*, bet tiesas sēdē viņš uzturēja kaitējuma kompensāciju par nelikumīgi nocirsto koksni 350 *euro*, bet atsauca morālo kaitējuma kompensāciju.

Apsūdzētais /pers. B/ tiesas sēdē pieteikto kaitējuma kompensāciju 350 *euro* par nelikumīgi nocirsto koksni pilnīgi atzina.

Tiesa atzīst, ka cietušā pieteiktā kaitējuma kompensācija 350 *euro* par nelikumīgi nocirsto koksni ir pamatota un apmierināma.

Saskaņā ar Latvijas Republikas Civillikuma 1779.pantu, katram ir pienākums atlīdzināt zaudējumu, ko viņš ar savu darbību vai bezdarbību ir nodarījis.

Drošības līdzeklis /pers. B/ līdz spieduma stāšanās likumīgā spēkā nav piemērojams.

Pamatojoties uz teikto un saskaņā ar Kriminālprocesa likuma 511., 512., 520., 527., 528., 529.pantiem, tiesa

n o s p r i e d a

/pers. B/, personas kods /personas kods/, atzīt par vainīgu noziedzīga nodarījuma izdarīšanā, kas paredzēts Krimināllikuma 109.panta pirmajā daļā, un sodīt viņu ar piespiedu darbu uz 100 (viens simts) stundām.

Drošības līdzekli /pers. B/ līdz spieduma stāšanās likumīgā spēkā nepiemērot.

Piedzīt no /pers. B/, personas kods /personas kods/, par labu /pers. C/ materiālo kaitējuma kompensāciju 350 *euro* (trīs simti piecdesmit euro).

Pilna sprieduma pieejamības datums Preiļu rajona tiesas kancelejā ir 2014.gada 22.oktobris.

Spriedumu var pārsūdzēt daļā par piespriesto sodu, par kaitējuma kompensāciju vai sakarā ar pieļautiem procesa pārkāpumiem apelācijas kārtībā Latgales apgabaltiesas Krimināllietu tiesas kolēģijai 10 dienu laikā, sūdzību vai protestu iesniedzot Preiļu rajona tiesā.

Preiļu rajona tiesas tiesnese A.Stikāne